

abonenter — udsendes hurtigt og tjener bl. a. den funktion at orientere udenforstående om folketingets arbejde.

Man må imidlertid erkende, at den, der ønsker at følge folketingets arbejde på basis af fortrykkene, er forsynet med en utilstrækkelig kilde. Han får både for meget og for lidt stof. For meget, fordi de langstrakte indlæg er besværlige og tidkrævende at læse fremfor kortfattede resumerer; for lidt, fordi en læser ofte er ude af stand til at orientere sig fuldstændigt som følge af, at fortrykkene hverken indeholder lovforslag med bemærkninger eller udvalgsbetænkninger.

Ad 2. Folketingsårbogen anvendes i hovedsagen håndbogsmæssigt. Allerede den omstændighed, at årbogen først udsendes efter at de enkelte folketingssager er bragt til afslutning, viser, at årbogen ikke tjener den funktion at give løbende orientering. I øjeblikket abonnerer ca. 470 på folketingsårbogen, der for folketingsåret 1968 til 69 er udkommet i 850 eksemplarer.

Det er imidlertid forslagsstillernes tanke, at opstillingen i folketingsårbogen i et vist omfang vil kunne anvendes i et folketingsblad. De kortfattede resumerer af partiernes holdning til de forskellige sager findes i årbogen fremstillet på forbilledlig måde, der viser, at det er muligt at give koncentrede og objektive resumerer af de forskellige partiers stillingtagen.

Ad 3. Dækningen af folketingets arbejde i radio, dagspresse og TV er meget mangelfuld og tilfældig. Det er i hovedsagen kun sager med partipolitisk sprængstof, der har disse massemediers bevågenhed, mens den lange række af vigtige, men partipolitisk mindre interessante, sager gennemgående får en krank skæbne i pressen.

Noget andet gælder til en vis grad fagpressen.

Men da denne i hovedsagen ikke er indrettet med henblik på de formål, der forfølges med nærværende forslag, kan heller ikke fagpressen erstatte det folketingsblad, der foreslås.

Forslagsstillerne er på det rene med, at udgivelsen af en publikation som den foreslåede vil støde på store tekniske og principielle vanskeligheder. Man mener imidlertid, at disse vanskeligheder ikke er større, end at de kan overvindes, og at der er meget store interesser forbundet med at forsøge alle muligheder for at bedre kommunikationen mellem folketinget og befolkningen.

Det er forslagsstillernes tanke, at hovedindholdet af folketingsbladet skal bestå af en almindelig orientering om folketingets arbejde på jævnt og forståeligt dansk. Ved siden heraf forestiller man sig, at hvert parti råder over f. eks. en halv side, der kan benyttes til ganske korte principielle bemærkninger om de løbende folketingssager. Herved får partierne en mulighed, som de ofte må savne under de nuværende forhold, for at træde ud af de isolerede sager og formulere mere generelle retningslinjer.

Bladet bør ligeledes orientere grundigt og forståeligt om befolkningens rettigheder og pligter i henhold til lovgivningen. Det er forslagsstillernes opfattelse, at denne orientering — gennem dagblade, tidsskrifter, radio og TV — i dag er yderst mangelfuld.

Endelig bør læserindlæg kunne optages og besvares i bladet.

Uden for folketingets ordinære mødetider kan udgivelsen eventuelt helt eller delvis suspenderes. Som alternativ kunne man tænke sig, at bladet i denne periode indeholdt redegørelser om de praktiske og statsretlige rammer for folketingets arbejde i almindelighed eller lignende.